

хъ го окованъ въ тъмница, и много врѣме го имахъ за подиграло. Но съ теченіето на врѣмето космытъ му наченяхъ да порастятъ и съврѣменно и силата му да са завръща. И тъй Самсонъ, като осѣщаше завръщанъето на силата си, ожидаше благопріятно врѣме за праведното си отмъстяванъе. (Съд. сѣ. 4—22.)

§. 99. Самсонъ умира.

Филистимлянитѣ когато имахъ празникъ, обыкновенно развождахъ Самсона и го подигравахъ. На единъ слѣдователно празникъ доведохъ и Самсона въ домътъ, дѣто сичкыйтъ народъ и първенцитѣ Филистимскы са веселѣхъ, и го турихъ между два стълпа които подпиряхъ цѣлый домъ. Тогази той поклати стълповетѣ, и сичкото множество са зарови подъ развалинитѣ на домътъ, и наедно съ враговетѣ умрѣ и Самсонъ, но отмъстникъ. (Съд. сѣ. 23.)

§. 100. Ражданъето на Самуила.

Когато бѣше свещеникъ Илій, роди са Самуилъ. Майка му го заведе при свещеникътъ, посвети го на Бога за да служи при жертвоприношеніята. Дѣтето растѣше: то бѣше обычно и на Бога и на чловѣцитѣ. Майка му донасваше му отъ врѣме на врѣме дрешка която сама правѣше. А Илій имаше сынове толкозь развратены, щото отвърщахъ хората отъ да служатъ Богу. Но той не ги мърмѣше строго, за туй Богъ са прогнѣви и на сыноветѣ и на бащата. (Царст. I. гл. в.).

